

KOMORA E, LEVÁ (JIŽNÍ) STĚNA

Devátá hodina Knihy bran zaplňuje téměř celou stěnu a je rozložena do dvou částí o třech registrech. Na konci stěny se nacházejí obě brány deváté a desáté hodiny. V horním registru stojí devět ptáků *ba* s lidskou hlavou a rukama před bohem, držícím hůl. Za nimi kráčí vpřed dvanáct bohů v lidské podobě, a jsou popsáni jako „ti, kteří vedou duše k zelenému růstu na Ostrově plamenů“. Ve druhém registru se nachází velmi známá scéna. Překrásně vyvedená Reova bárka je vlečena k „Tomu, kdo je v propasti,“ bohu, který stojí vedle velkého trojúhelníku vody, v němž pluje šestnáct mužských postav. Jedná se o těla těch, kteří zemřeli utopením. Jejich těla se ztratila, a oni tedy nemohou být mumifikováni či účastnit se pohřebních rituálů a potřebují zvláštní pomoc k tomu, aby mohli vstoupit na onen svět. Text částečně zní:

„Necht' vaše ruce vyjdou, ó utopení. Necht' se vaše paže hýbou, vy, co jste pod vodou. Natáhněte nohy, vy, kteří plavete. Necht' vaše nozdry mají dech, vy, kteří se krčíte ve vodách. Vy, kteří vládnete svým vodám, budete spokojeni ve svém chladu, půjdete k prapůvodní povodni ... nebudete ztraceni.“

Ve třetím registru - posledním z deváté hodiny - stojí na levé straně stěny Hor s holí. Pozoruje dvanáct svázaných nepřátel, kteří jdou směrem k hadu, plivajícímu oheň, který ve svých záhybech drží sedm mumií. Jedná se o Zločinné, jejichž paže jsou svázané několika bolestivými způsoby. Jsou nepřáteli Usira a text jim říká, že jsou odsouzeni „k utnutí hlavy - nebudete existovat! Vaše duše budou zničeny a nebudou žít za to, co jste učinili mému otci Usirovi,“ Hadu, Ohnivému, se radí:

„Otevři tlamu! Roztáhni čelisti a začni chrlit plameny mezi nepřátele mého otce; spal jejich těla, pohlt' jejich duše!“

Ve spodní části této stěny se ve třech registrech objevuje desátá hodina Knihy bran. V horním registru (čtvrtém od stropu dolů) zvedají čtyři bezhlaví bohové s hornoegyptskými korunami tyč s korunovanou lidskou hlavou. Dvuhlavý lev Aker, bůh země, podpírá dvuhlavou postavu s obličejem Hora a Sutecha. Napravo od něj vztyčují sloup čtyři další bezhlavé postavy, tentokrát s dolnoegyptskou korunou. Dále nalevo drží mužská postava šestihlavého hada s osmi nohama, nazývaného Chodec. Další had leží napravo a na obou svých hlavách má hornoegyptskou korunu. Had se jmenuje Běžec země a na zádech nese devět lidských postav. Tito dva hadi jsou nepřátelé Apopa a pomáhají chránit boha Slunce. Dále splétají čtyři bohové síť, aby jimi chránili Rea:

„Jejich kouzlo je na sítích a uvnitř sítí, které jsou v jejich rukou.“

V druhém registru (pátém odshora) pluje sluneční bárka za dvanácti dalšími božstvy, splétajícími síť. Čtyři mají lidskou hlavu, čtyři hlavu opice, dvě hadí hlavy, jeden hlavu supa a čtyři ženské hlavy. Před nimi krácejí čtyři muži s kopími a drží lano, přivázané k bohu nazývaném Starý (bůh země), který se zjevuje z podsvětí, připraven zabít zlého Apopa, pokud by se pokusil bránit Reově bárce na cestě podsvětím. Napravo stojí had a krokodýl s ocasem připomínajícím hada. Ve spodním registru se nachází dvuhlavý a dvounohý had a dvě kobry. Jsou svázáni lany, která drží bohové s hlavami ibisů, sokolů, beranů a lidí. Nad hadem stojí sokol, Hor podsvětí.

Na **PRÁVÉ (SEVERNÍ) STĚNĚ KOMORY E** pokračuje vzkříšení Usira pátou částí Knihy jeskyní. Vpravo nahoře drží ve vztažených rukou velká postava bohyně Nut Reharachteje a sluneční kotouč. Obklopují ji hadí s lidskou hlavou, krokodýli (kteří představují síly podsvětí), vzhůru nohama umístění skarabeové, beran, bůh a dítě. Každý se slunečním kotoučem a každý znázorňující různé fáze života Slunce. Například dítě je „ten, jenž dosud má pepeční Šňůru“. Na druhé straně stěny stojí postava Usira se ztopořeným údem, ptákem *ba* na hlavě a ochranným hadem před sebou. Tyto dvě postavy, které znázorňují nebe a zemi, stojí po stranách tří registrů textu a scén, popisujících cestu Slunce k úsvitu. Dva hadi vedle Nuty představují Reovy nepřátele.

V horním registru napravo stojí Usir pod slunečním kotoučem, s rukama pozvednutýma v uctivém gestu před Reharachtejem, jehož drží Nut v ruce. Za ním stojí čtyři hadi s lidskou hlavou, kteří se marně snaží zabránit východu slunce. V prostřední scéně podpírají bohové Atum a Cheper Ptaha-Tatenena, povznesenou zemi. Nalevo stojí bůh a vyzývá dva ovály. V jednom z nich stojí mumie, která se nazývá Ta, jež je podobou Usira. V druhém sedí dvě děti, Reovo dítě a Reova podstata. Ve druhém registru stojí Anup před čtyřmi postavami v podobě mumie a jestřábími hlavami, podobami Hora. V oválu za Anupem se nachází Atumova hůl moci, „jež stvořila podsvětí a vytvořila říši mrtvých“. Nalevo obklopují čtyři bohyně „ve svých rakvích“ sluneční kotouč.

Ve třetím registru drží v této scéně bezejmenná bohyně, jež se ale jinde nazývá Řeznicí, dvě hole, k nimž jsou připoutáni svázaní nepřátelé. Uprostřed se z podsvětí vynořují dvě ruce držící obrovský kotol naplněný srdci a hlavami Zlých, které budou sežehnuty plameny- V dalším kotli leží čtyři bezhlavá těla. nepřátelé Rea.

Pod postavou bohyně Nut drží dva bohové ve Čtvrtém registru oválnou rakev zaplněnou hieroglyfickými značkami pro „maso“, které se vztahují k částem těla Rea a Usira. Po stranách beraní hlavy (symbolu boha Rea) stojí Usir a Hor a vzývají sluneční kotouč. V pátém registru zdraví bůh Re bohyni Tajetu, nazvanou Tkadlena, která pomůže obnovit tělo boha. Obrovský kotci, podpíraný rukama, zjevující se z podsvětí, je naplněn vzhůru nohama umístěnými symboly masa, duší a stínů.